

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Jeg vil gerne føje min bestemte Protest til den allerede fremsatte over for det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Insinuation mod Venstre med Hensyn til, at deres Hensigt var kun at beskytte Landbruget og i øvrigt ofre alle andre — det var jo Realiteten i det ærede Medlems Udtalelser. En saadan Paastand forekommer det mig man skylder Bevis for, og det ærede Medlem har ikke ført noget som helst Bevis derfor. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at ogsaa Forpagtning falder ind under Loven, og det maa jo sidestilles med at drive Forretning i lejet Ejendom. En Detailhandler, som sælger sit Hus, kommer jo ikke til at betale denne Skat, fordi han faar en Pris, der ligger over Ejendomsskylden, lige saa lidt som en Landbruger gør det.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at med Hensyn til Landbrugsejendomme er det ogsaa meget vigtigt ved Afgørelsen af en Tings Værdi, naar den skal vedligeholdes og fornyes, hvad dens Anskaffelsværdi er. Hvis en Ting skal likvideres, kan man sige, at det kan den forrente, og mere kan den ikke indbringe, men hvis den skal vedligeholdes og fornyes og udvides, maa der ogsaa tages Hensyn til, hvad det koster at anskaffe den. Jeg spørger det ærede Medlem, om han virkelig tror, at Landbrugsejendomme har en højere Salgsværdi end det i Dag vil koste at anskaffe dem fra nyt — i saa Fald tror det ærede Medlem fejl. Han retter sig alene efter Forrentningsværdien. Jeg spørger det ærede Medlem, om han tror, at det gør en Rutebil billigere at anskaffe, fordi Bilruten er daarlig. Nej, det er Anskaffelsessummen, der er det afgørende, og det er det ogsaa i meget høj Grad, hvad angaar Landbrugsejendomme. Forrentningsværdien og Handelsværdien kan blive forskellige, men det er ikke Udtryk for, at den egentlige Handelsværdi er for høj.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det ærede Medlem spørger om saa mange Ting. Jeg kunde ogsaa spørge det ærede Medlem, om han er af den Opfattelse, at Ejendomsskylden i Landbruget nu skal til at rette sig efter Anskaf-

felsesværdien. Hvis den skal det, er jeg bange for, at Genanskaffelsværdien vil stige adskilligt, og saa stiger maaske ogsaa de faste Skatter, som hverken det ærede Medlem eller jeg ønsker skal forhøjes betragteligt.

Den højtærede Minister sagde, at man kunde ikke bruge det Argument, at Mennesker vilde give mere for en Ting, end den var værd. (*Finansministeren* [V. Buhl]: Det dobbelte!). Ja, alting skal jo forstaaes cum grano salis, højtærede Minister. Om det er det dobbelte eller 30, 40 eller 75 pCt., er jo slet ikke det, det kommer an paa. Den højtærede Minister spiller her paa en dobbelttydig Forstaaelse af Ordet „Værdi“. Man kan godt sige, at en Ting altid er det værd, som nogen vil give for den, det er en almindelig liberal Betragtning, men vi har altid været enige om — og det er ogsaa derfor, den højtærede Minister paa andre Punkter reviderer denne Lovgivning —, at i en Krigs- og Krisissituation kan visse Ting, ogsaa Landbrugsejendomme, blive drevet op i en Værdi, som ikke er holdbar, som intet har med deres øjeblikkelige Forrentningsværdi og slet intet med deres fremtidige Værdi at gøre, simpelt hen fordi Folk nu absolut vil have dem. Det har vi netop set med Landbrugsejendomme — jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister har set det, men det har jeg. Paa Trods af at Tiderne nu er relativt daarligere for Landbruget end før Krigen, siges det af alle kyndige, at Landbrugsejendomme er steget i Pris. Det underbygger netop den Betragtning, jeg er inde paa: at undtager man en saadan, skal vi sige Spekulationsgevinst — og det gør man jo her og med Rette —, saa burde man ogsaa undtage andre Former for Spekulationsgevinst.

Til det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen vil jeg sige, at jeg er glad for, at det ærede Medlem har understreget, at Regeringen og Tinget betragter denne Lovgivning som midlertidig. Det gør jeg ogsaa, men jeg har stadig hævdet, at i denne midlertidige Lov er der Ting af principiel Natur, som slet intet har med Krigssituationen at gøre, og dem er der ingen Grund til at gennemføre.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg har gentagne Gange udtalt og skal gerne sige det ogsaa her, at saafremt der inden for Landbruget skulde udvikle sig en Konjunktur, der pegede i Retning af det, vi oplevede under sidste Verdenskrig, skal jeg søge at imødegaa en saadan Bevægelse gennem Beskatning af Konjunkturgevinst ved Salg